

Ur *Den Kommunistiska Internationalen* N:o 3 (feb 1921)

DEN PROLETÄRA REVOLUTIONENS HJÄLTAR OCH MARTYRER.

De mördade finska kommunisterna.

Våra kära kamrater, de framstående. finska kommunisterna Jukka Rahja, Väinö Jokinen, Tuomas Hyrskymurto, Konsta Lindquist; Juho Theodor Viitasaari, Lisa Savolainen och Ferdinand Kettunen föll den 31 augusti offer för den finska vitgardistiska sammansvärjningen i Petrograd. Bland dem har Jukka Rahja hört till III Internationalens grundläggare och representerat Finlands Kommunistiska Parti på Kommunistiska Internationalens båda kongresser, Vi har några ord att säga till det internationella proletariatet om dessa på sin post för kommunismen stupade finska kämpar, vilkas död har fyllt Finlands och Rysslands, ja, hela världens proletärer med sorg.

Jukka Rahja.

Jukka Rahja, eller helt enkelt Jukka, såsom han kallades inom kamratkretsar, medlem av centralkomitén för Finlands Kommunistiska Parti, var en av de mest energiska och beslutsamma ledarna för Finlands kommunister. Utrustad med klart förstånd och varmblodigt temperament förenade kamrat Rahja en vaken intelligens med en outtröttlig revolutionär energi. Hans politiska utveckling försiggick med stormsteg; under sista tiden spelade han en teoretikers roll inom sitt parti.

De yttre konturerna av hans levnad var långt ifrån komplicerade. Men hans liv var fyllt av energiskt arbete, Uppfyllt av kamp. Kamrat Rahja föddes den 19. juli 1887 i Kronstadt. Vid 13 års ålder började han såsom lärpojke på en verkstad, vilken han sedermera lämnade såsom en skicklig metallarbetare. Redan såsom gosse sysselsatte han sig med spridningen av illegal litteratur och började således redan tidigt den revolutionära värksamhet som han fortsatte till sin levnads slut. Hela hans liv var vikt åt den revolutionära arbetarrörelsen. Medan han ännu var lärpojke, invaldes han i en delegation av arbetare vid Kronstadts hamn, som hade i uppdrag att framlägga för myndigheterna en del fordringar. Sedermera tillhörde han partiets illegala komité i Kronstadt.

Efter det misslyckade upproret år 1905 flydde kamrat Rahja till Finland, där han slog sig ned i Kuopio. Här kom han i tillfälle att genomgå en kurs i en teknisk skola, varpå han återupptog sitt yrke.

Samtidigt fortfor Rahja att taga intresserad del i arbetarrörelsen. Huvudsakligen uppträdde han såsom talare. Med mycket stort intresse deltog han i ungdomsrörelsen. Samtidigt värkade han också inom metallarbetarförbundet.

År 1913 återvände kamrat Rähja till Petrograd, där han arbetade i den ena verkstaden efter den andra. Sedan länge tillbaka övertygad bolsjevik började han åter taga del i det illegala partiarbetet. År 1917 tillhörde Rahja Bolsjevikpartiets komité i Petrograd. Samma år deltog han i de revolutionära striderna och häktades under Kerenskijregimen tillsammans med, andra bolsjeviker.

Efter oktoberrevolutionen skickades kamrat Rahja av Bolsjevikpartiet till Finland såsom biträde åt överkommisariern för finska ärenden. I Finland deltog han ivrigt i bevärnandet av det finska röda gardet. Under den finska revolutionen år 1918 blev Jukka Rahja, då han tillsammans med sin broder Eino medföljde ett ammunitionståg för röda gardet, svårt sårad i drabbningen vid stationen Kämärä, där han ledde angreppet mot den av vitgardisterna besatta stationen, och måste tillbringa 9 månader på sjukhus.

Jukka Rahja var bland dem som år 1918 i Moskva lade grunden till Finlands Kommunistiska Parti, varefter han omedelbart invaldes i partiets centralkomit . Såsom representant för Finlands Kommunistiska Parti deltog han är 1919 i den III Internationalens konstituerande kongress. På sommaren 1920 bevistade han såsom medlem Kommunistiska Internationalens andra kongress.

Finlands Kommunistiska Parti har tagit djupa intryck av kamrat Rahjas värksamhet. Offentligen uppträdde han mest såsom talare och räknades på detta område bland de bästa.

Det finländska partiet har lidit en svår förlust genom hans död. Det revolutionära proletariatet skall alltid hedra minnet av denne trogne kamrat, som stupade på sin ärofulla post.

Väinö Jokinen.

Kamrat Väinö Jokinen, en annan medlem av centralkomitén för Finlands Kommunistiska Parti, som föll offer för provokat rernas kulor, var en anspråkslös man men en ståndaktig och pålitlig kommunist, som med sitt arbete på det litterära området gjort Finlands revolutionära proletariat oskattbara t janster.

Kamrat Jokinen föddes  r 1879 i Suoniemi, Finland. Hans föräldrar tillhörde arbetarklassen. Efter avgångsexamen från lyceum i Tammerfors gick Jokinen in vid universitet, där han bedrev sina studier under svält och umbäranden. Genom ihärdighet och uthållighet f r rvade sig den kunskapst rstande prolet rsonen stor lärdom. Beg vad med rik intelligens kastade han sig med djupt allvar in på den vetenskapliga banan och blev författare till ett, astronomiskt värk, s m ingav stora f rhopningar på hans framtid. Men kamrat Jokinens revolutionära världsåskådning till t honom icke att i lugn och ro ägna sig åt vetenskapligt och litterärt arbete. Den drog honom till den revolutionära arbetarrörelsen, åt vilken han sedermera fullt och helt ägnade sig i egenskap av journalist.

1905-1906 var kamrat Jokinen redakt r för arbetartidningen ”Kansan Lehti” i Tammerfors, 1906-1908 beklädde han posten såsom redaktionssekreterare i tidningen ”Ty mies” (Socialdemokratiska Partiets centralorgan) i Helsingfors. 1908-1913 var han v rksam såsom redakt r för arbetartidningen ”Mimen Voima”, och under de fem sista åren ända till finska revolutionen var han chefredaktör för den i  bo utkommande tidningen ”Sosialisti”. Han var en av Finlands bästa aktuella skriftställare.

Jämsides med sin publicistiska värksamhet tog han alltsedan  r 1903 livlig del i arbetarrörelsen. Han tillhörde arbetarf rbunden i Tammerfors och Helsingfors.  r 1917 valdes han till sekreterare för den finländska landsorganisationen.

 r 1908 valdes kamrat Jokinen f r första gången till deputerad i Finlands lantdag. 1917 var han v. talman i den s. k. mannerska lantdagen. (Så benämndes i Finland den lantdag, som sammanträdde 1916, i vilken socialdemokraterna utgjorde majoriteten, och vars talman var kamrat K. Manner.) Inom den socialdemokratiska lantdagsfraktionen tillhörde Jokinen den dåvarande marxistiska flygeln. Under borgarkriget i Finland var han ordförande f r Centrala Arbetarr det, som motsvarade Centralexekutivkomit n i Ryssland.

 r 1918 kom kamrat Jokinen som emigrant till Ryssland och blev anställd vid Perms sovjet. Genom de finländska sektionerna i Perm och Petrograd tillhörde han Rysslands Kommunistiska Parti. Han var en bland dem, som grundade Finlands illegala Kommunistiska Parti och tillhörde sedan 1919 centralkomitén f r detta parti. Dessutom var kamrat Jokinen ordförande i centralbyrån f r de finländska kollektiver, som tillhörde Rysslands Kommunistiska Parti. Han redigerade de finländska kommunisternas tidskrift ”Kumous” (Revolutionen) och var ledare av förlaget f r finsk kommunistisk litteratur.

Kamrat Jokinen utvecklade en omfattande litterär verksamhet. Han behärskade förträffligt främmande språk och översatte många marxistiska verk till finskan, varigenom han skänkte Finlands proletariat möjlighet att göra sig förtroget med den revolutionära marxismen. Bl. a. har han översatt Marx' broschyr "Borgarkriget i Frankrike" och "Kommunistiska manifestet". Från honom härstammar också de finska översättningarna av Häckels "Världsgåtor" och ett flertal andra vetenskapliga verk. Tack vare sin kolossala arbetsförmåga, som gav honom tid att sysselsätta sig med allt möjligt, lyckades han redigera ett hundratal böcker och flygskrifter och göra dem tillgängliga för det finska proletariatet. Det var en begåvad och verksam skriftställare och kommunist med omfattande socialt vetande, och en skolad vetenskapsman som i hans person föll offer för den vitgardistiska kulan.

Av lugn och anspråkslös karaktär strävade kamrat Jokinen aldrig efter ledande förtroendeposter, men hans begåvning och omständigheternas makt förde honom likväl till en ledares ansvarsfulla ställning. Och han gäckade icke de förhoppningar, som sattes till honom. Han uppfyllde sin plikt till det sista och dog en ärofull död.

Tuomas Hyrskymurto.

Kamrat Hyrskymurto var en av de ivrigaste medarbetarna i Finlands illegala Kommunistiska Parti. Såsom ledare av propagandaavdelningen utförde han ett arbete, som icke blott gagnade Finlands proletariat utan även var av stor nytta för den Kommunistiska Internationalen. Från unga år kämpade han mot bourgeoisin och dess anhängare. Den kula, som avlossades mot honom av en förrädares hand, ryckte honom i förtid bort från ett liv, fyllt av verksamhet.

Redan såsom yngling gick kamrat Hyrskymurto i de revolutionära leden. Under tsarismens mörkaste tid förde han tillsammans med andra kamrater en fruktlös, illegal, revolutionär-strid för tsarväldets störtande och led därför mången gång förföljelse av polisen och gendarmeriet i Finland.

I den legala socialdemokratiska rörelsens led kämpade kamrat Hyrskymurto under mer än 20 års tid. Med sin eldiga själ och med sin revolutionära världsåskådning blev han en framskriden och energisk representant av partiets vänstra flygel. Efter den ryska februarirevolutionen tog han verksam del i organisationen av Finlands revolutionära proletariat, i dess förberedelse för kommande händelser. Gemensamt med kamrat William Lundberg, en rakryggad revolutionär i Åbo, verkade han i denna stad och dess omnejd. Under storstrejken i november 1917 och efter dess slut arbetade han utan rast och ro, i dagar och nätter, ty den revolutionära elden brann i hans själ. Hyrskymurto hörde till antalet av de kamrater, som oavslått agiterade bland Finlands arbetarklass för upprättandet av ett revolutionärt rött garde. Han förstod också att draga med sig de tveksamma partiledarna.

Då den finska revolutionen utbröt, då södra Finlands proletariat störtade sig i revolutionens virvel, var också Tuomas Hyrskymurto i dess förtrupp. I Tammerfors och Toijala arbetade han oförtrutet, hjältemodigt, ståndaktigt, natt och dag, utan att tänka på sömn. Han var en proletär, som av hela sitt hjärta hatade bourgeoisin och dess vita garde. Och han kände intet förbarmande med dem, då revolutionens intressen stod på spel. Under borgarkriget i Finland förstod kamrat Hyrskymurto den proletära diktaturens tanke och strävade, vad på honom ankom, att förverkliga denna idé.

Efter undertryckandet av den finska revolutionen emigrerade kamrat Hyrskymurto till Ryssland. Under oktober 1918, då efter grundandet av Finlands Kommunistiska Parti en systematisk, revolutionär propaganda påbörjats i Finland, intog han en ansvarsfull ställning inom det illegala finska partiet. Hela denna tid arbetade han med outtömlig energi, utan att spara sina krafter. Det är till största delen tack vare hans oförtrutna arbete, som Finlands

proletariat kunde komma i besittning av den omfattande litteratur, genom vilken det lade grunden till sitt kommunistiska vetande.

Tuomas Hyrskymurto tillhörde proletariatet. Till sitt yrke var han trädgårdsmästare. Men också på det sociala området arbetade han på skapandet av en härlig framtidens trädgård, vilken han dock tyvärr aldrig fick se i dess fulla flor.

Men hans namn skall för evärdliga tider stå skrivet på den finska revolutionens historia.

Till sin sista stund förblev Hyrskymurto den oförfäraden kämpe, han alltid varit.. Då han såg sina vapenlösa kamrater till höger och vänster nedskjutas av de väl beväpnade förrädarna, rusade han, själv utan vapen, på en av de främsta mördarna för att frånrycka honom revolvern men sträcktes i samma ögonblick till marken av en annan mördares kula. Den finländska vitgardistiska bourgeoisin törstade efter hans blod, den fick sitt lystmäte.

Konsta Lindqvist.

Kamrat Konsta Lindqvist, en driftig medarbetare i Finlands illegala Kommunistiska Parti, var en av de förkämpar för Finlands proletariat, som till sitt sista andedrag förblev sina idéer trogna, Han föddes år 1880 i en arbetarfamilj. Efter slutad elementarskola fick han anställning, vid järnvägen. Före utbrottet av den finska revolutionen arbetade han som maskinist i Kuopio.

Från och med år 1903 deltog kamrat Lindqvist i den finska arbetarrörelsen. År 1901 inträdde han i Finlands Socialdemokratiska Parti. Inom arbetarrörelsens led tillhörde han den vänstra revolutionära flygeln. 1905-1907 finner vi honom i den illegala rörelsen, där han var agent för bolsjevikernas finska kamporganisation i Kuopio. Under denna sin värksamhet blev han häktad av det finska gendarmeriet och satt ganska lång tid i fängelse.

På grund av sin revolutionära värksamhet ådrog han sig järnvägsmyndigheternas misshag, varför han blev förflyttad såsom maskinist till staden Kajana, där han stannade under åren 1908 och 1909. I Kajana arbetade han som sekreterare i den socialdemokratiska organisationens distriktskomité. 1910 bosatte han sig åter i Kuopio, där han intog en betydande plats i stadens arbetarrörelse. Han deltog aktivt i utgivandet av den lokala arbetartidningen. Från 1911 till 1918 var han medlem av den socialdemokratiska organisationens valkommission i västra delen av Kuopio läns valdistrikt. År 1917 invaldes han som socialdemokratisk deputerad i "mannerska lantdagen".

Under storstrejken i november 1917 tog kamrat Lindqvist såsom fackman på kommunikationsväsendets område livlig del i Centrala Revolutionsrådets värksamhet. Vid tiden för det finska borgarkriget. ser vi honom i Finlands revolutionära regering såsom folkkommissarie för kommunikationsväsendet. Under de svåraste yttre förhållanden gjorde han sin plikt också på denna post.

Tack vare sin energi och beslutsamhet valdes han år 1916 till ordförande i järnvägs-maskinisternas fackförening och innehade denna post till 1918. Det var till stor del till följd av hans inflytande, som denna fackförening övergick till revolutionära stridsmetoder, vilket tydligt trädde i dagen under det finska borgarkriget.

På nyåret 1909 var kamrat Lindqvist ledare av det revolutionära arbetet i Petrograd och andra städer, där finländska emigranter uppehöll sig. Under år 1909 arbetade han i Finlands Kommunistiska Partis industriutskott; under sista tiden var han ansvarig medarbetare i partiets kamporganisation.

Kamrat Lindqvist tillhörde Finlands Kommunistiska Parti från 1918, då det grundades. Sedan blev han också medlem i Rysslands Kommunistiska Parti. Såsom en sann kommunist ägnar

och anstår, deltog han i alla de kongresser och konferenser, som hölls av Finlands Kommunistiska Parti. Bland de finländska kommunisterna åtnjöt kamrat Lindqvist stort anseende. Finlands revolutionära proletariat skall aldrig glömma det arbete, som han uträttat.

Lisa Savolainen.

Förrädarnas kulor nedlade kamrat Lisa Savolainen i blomman av hennes ålder: hon var endast 21 år gammal. Kamrat Savolainen föddes den 5. augusti 1897 i en arbetarfamilj. Efter avgångsexamen från ett femklassigt läroverk fick hon anställning på kontor. Under det finska borgarkriget arbetade Lisa Savolainen i republiken Finlands beskickning i Petrograd. Sedermera arbetade hon i Moskva på uppdrag av Finlands Kommunistiska Parti och under sista tiden i Petrograd.

Trots sin ungdom var hon en övertygad, energisk och klassmedveten kommunist och innehade en ansvarig ställning inom partiet. Hon var med bland dem, som grundade Finlands Kommunistiska Parti. Denna unga, energiska kommunistflickas förtidiga död var ett svårt avbräck för de finländska kommunisternas värksamhet i Petrograd.

Juho Theodor Viitasaari.

Kamrat Viitasaari, officer i Rysslands röda armé, har trots sin ungdom utfört ett gott arbete för det revolutionära proletariatet. Redan som gosse anslöt han sig till arbetarförbundet i sin hemort Viitasaari, i Vasa län. Sedan han flyttat till Hälsingfors, började han ta livlig del i ungdomsrörelsen därstädes. Hans huvudsakliga arbete gällde Finlands socialdemokratiska ungdom. Efter ungdomskongressen i Kotka år 1909 deltog han i förbundets samtliga kongresser och tillhörde ända till borgarkrigets utbrott styrelsen för den socialdemokratiska ungdomsorganisationen. Under sommaren 1917 var han tidtals förbundets sekreterare.

Kamrat Viitasaari deltog också ivrigt i fackföreningsrörelsen. Till yrket bagare beklädde han olika förtroendeposter i sitt förbund och var bl. a. under några år medlem av dess styrelse.

År 1915-1916 var han medlem av Hälsingfors kommunala partikomité. Efter februarirevolutionen arbetade han i den av Hälsingfors' arbetare valda stadskommissionen.

Under den finska revolutionen beklädde kamrat Viitasaari flera ansvarsfulla poster; så var han t. ex. medlem av Centrala arbetarrådet och av Hälsingforsarbetarnas exekutivutskott. Såsom ledare av den elektriska spårvägstrafiken i Hälsingfors lade han i dagen en stor energi och uthållighet; tack vare hans ansträngningar var det, som driften ånyo kunde upptagas.

Efter revolutionen i Finland emigrerade kamrat Viitasaari till Ryssland. Först kom han till Perm, där han gick in i den röda armén utan att dock lämna sin politiska värksamhet. Sedan han flyttat till Petrograd, blev han lärjunge i officersskolan, efter vars avslutning han utnämndes till officer i den röda armén. Därefter deltog han i striderna vid nordfronten. I centralkomitén för Finlands Kommunistiska Parti ägnade sig, kamrat Viitasaari åt det illegala partiarbetet. Vid sidan härav tillägnade han sig ett mycket omfattande vetande, som han ända till sitt slut ställde i den revolutionära arbetarerörelsens tjänst.

Ferdinand Kettunen.

Ferdinand Kettunen en duktig medarbetare i Finlands Kommunistiska Parti, tillhörde den gamla revolutionära skolan i Petrograd. Han deltog i del illegala arbetet sedan år 1906. Till större delen bedrev han sitt revolutionära arbete i de verkstäder och fabriker, i synnerhet i Lessnervärken, där han var metallarbetare. Han var född den 18. januari 1889.

Vid tiden för sitt illegala arbete i Petrograd var kamrat Kettunen känd under namnet "Fedjka". Ofta var han utsatt för förföljelse av gendarmer och arbetsgivare och fick också tillbringa

någon tid i fängelse. Under dessa strider mognade kamrat Kettunen till en övertygelsetrogen revolutionär, till en oförskräckt och orubblig kommunist, till en energisk revolutionär arbetare, som lugnt och fast uppfyllde plikterna mot sitt parti. Finlands Kommunistiska Parti har i honom förlorat en framskriden, pålitlig och aktiv medarbetare med revolutionär skolning. Finlands Kommunistiska Parti skall aldrig glömma varken honom eller de andra kamraterna, som gick ett så tragiskt öde tillmötes den hemska 31. augusti.

J. V. Säiniö.

Ödets ironi ville, att också kamrat J. V. Säiniö, som deltog i oppositionen mot centralkomitén för Finlands Kommunistiska Parti skulle mista livet i sällskap med ovan omtalade kamrater. Säiniö, som till yrket var bagare, fick redan i sin ungdom lära känna de finska arbetarnas elände, vilket kom även honom att delta i den klasskamp, proletariatet förde. Kamrat Säiniö beklädde ända till tiden för den finska revolutionen ansvarsfulla förtroendeposter inom bageriarbetarnas förbund.

Såsom medarbetare i den finska fackföreningsrörelsen var kamrat Säiniö utsatt för ett starkt opportunistiskt inflytande men förblev likväl arbetarrörelsen trogen. Då revolutionen 1918 utbröt i Finland, deltog han i densamma genom att medvärka i den ekonomiska organisationen av Socialistiska Republiken Finland. Tillsammans med andra finländska revolutionärer kom han efter revolutionens slut till Ryssland, där han blev en uppriktig anhängare av sovjetmakten.

Men det var *ett*, som fattades kamrat Säiniö: han förblev alltjämt oförstående för den proletära diktaturens värkliga innebörd. Under inflytandet av den socialdemokratiska fackföreningsrörelsens traditioner ville han giva den proletära diktaturen ett ”demokratiskt” innehåll. Och det var just på grund härav, som han icke kunde bli en sann kommunist.

Men tydligen var kamrat Säiniö i besittning av för mycket proletär solidaritetskänsla och aktning för partidisciplinen; han kunde icke förmås att medvärka i det blodiga arbetet, och därför blev icke heller han skonad av förrädarnas kulor.

Innehållförteckning till tidskriften [Den Kommunistiska Internationalen](#)